

NAGY VENDEL

MOCCANÓ IDŐ

VERSVÁLOGATÁS

NAGY VENDEL

MOCCANÓ IDŐ

**VERSVÁLOGATÁS
IFJÚKORI ÉS EGYÉB VERSEK**

E-KÖNYV

KIADOTT KÖNYVEIM 08.

KÉSZÜLT 2017 NYARÁN

AJÁNLOM BARÁTAIMNAK ÉS ELLENSÉGEIMNEK, OKULÁSKÉNT...
VALAMINT MINDEN CSALÁDTAGOMNAK.

HETVEN HANGULATVERS EGY BEFEJEZETLEN ÉLETMŰBŐL...

Kapcsolattartás:
nagy.vendi54@gmail.com

KÖSZÖNÖM A MEK DOLGOZÓINAK ÁLDOZATOS MUNKÁJÁT.
KÖSZÖNÖM A KÖNYVBORÍTÓ TERVEZŐJÉNEK MUNKÁJÁT:
CSOMOR HENRIETT

A SZERZŐ FÉNYKÉPE AMATŐR FELVÉTEL.

A KÖNYV MAGÁNTULAJDON.
A KÖTET TARTALMÁT SZERZŐI JOGOK VÉDIK.
OLVASD ÉS ADD TOVÁBB.

A KÖNYVET VAKOK IS OLVASHATJÁK, OLVASÓ PROGRAMMAL.

KÉSZÜLT 2017-BEN, NYÁRRA, KÖNNYED OLVASMÁNYNAK.

A SZERZŐ NYOLCADIK KÖTETE A MAGYAR ELEKTRONIKUS KÖNYVTÁRBAN.

TARTALOMJEGYZÉK, KERESÉS

01. Előszó
02. Ajánló
03. Elborult elmével
04. Vívódás
05. S ha elfogy...
06. Periférián
07. Népszámlálás
08. Újgazdagok
09. Hit...?
10. Édesapámról
11. Arató
12. Temetésen
13. Jó tanács
14. Bölcsélet
15. Igazságtalanság
16. Ima
17. Az ördög hegedűse
18. Teremtés
19. Eszmélés
20. Kocsmadal
21. Lázás vízió
22. Ébredés
23. Kitüntetett költő dilemmája...
24. Háború
25. Füstszagú kocsmában
26. Csillagpor
27. A felkelő hold
28. Afrodité tánca
29. Életmű
30. Zúgó folyó partján
31. Csipkerózsikát álmából...
32. A moccanó idő
33. Vándorének 01.
34. Vándorének 02.
35. Így van ez
36. Őszülő szívvel /névnapodra/
37. Mi marad utánam?
38. A hajnali erdő
39. A költő szinonimái
40. Öregkori szerelem
41. Majd akkor /táncdal/
42. Ősztön
43. Nézőpont Matyi barátomnak
44. Könyv és virág
45. Én a gladiátor (álom)
46. Utoljára
47. Mai napi humorka VI.
48. Őszi színek...
49. Piros rózsák /műdal/
50. Hajnali gondolatok...
51. Gasztronómiai vízió
52. Igazam van?
53. Koldusok országa
54. Kiölöm magamból
55. Majd, ha öreg leszek
56. Nádaratók dala /magyar nóta/
57. A kurtizán bundája
58. Mikor először
59. Őszidőben
60. Kakasdi sváb dallamok
61. Végrendelet 2011-ben
62. Májusi hangulatok
63. Örömök öröme
64. Este a parkban
65. Honvágyam
66. Gondolat-ok
67. Jégtörő Mátyás
68. Meggyóntam én bűneimet a papnak
69. A fekete madár
70. Utószó

01. ELŐSZÓ

ÜDVÖZLET AZ OLVASÓNAK

Néha-néha előfordul, hogy előkeresem vagy meghallgatom régi verseimet, s elcsodálkozom, függetlenül tudom magam a múltól, és úgy hallgatom, mintha nem is én írtam volna őket valamikor réges-régen.

Ilyenkor jön elő az a másik dimenzió, mikor felismerem a régi gondolataimat, s újraértelmezem, talán még át is írom, aktualizálom a mai igényeknek és gondolatiságnak megfelelően.

Az sem ritkaság ha teljesen megváltozik a vers, vagy akár a próza is.

Eleinte lassan moccan az idő, a gyermekkor átlibben a felnőttkorba, és negyven év felett már szinte száguld, vágat, egy időrohanás az egész létünk.

A mozzanatok, a pillanatok, mint fényvillanások megmaradnak, szerencsésebb esetben akár egy fényképen, de ha éppen nincs pillanatfelvétel, akkor a fejben és a szívben merednek kővé az események, és ezeket a villámlásokat kell leírni, hogy ideig-óráig még túléljenek bennünket, legalábbis addig, míg lesz, aki emlékszik ránk, mert aki nem tud bennünket kötni semmihez, nem is gondol már velünk.

Ebben a nyolcadik kötetben kaphatnak ízelítőt a régi alkotásokból, a teljesség igénye nélkül, mindenféle események, érzések összevissza kavalkádja válhat belőle néha talán kibogozhatatlanul, de mégis csak követhetően.

Jöjjenek velem egy időutazásra az elmúlt évszázad közepétől a végéig, élmények reményében.

Ezek a versek adták az alapot, a tanulást és gyakorlást, az ujjgyakorlatokat, és a szellemi tornákat, ahhoz, hogy napjainkban egy másféle stílus jegyeit vélhessék felfedezni írásműveimben.

Szeretettel ajánlom ezt a könyvet minden érdeklődő embernek, aki kutatja a múltat és kíváncsi a jövőre.

A jövőnket csak az elszaladt idő fejtheti meg.

Aki ezt a könyvet olvassa, és talán ismeri az előzőeket is, párhuzamot vonhat a múlt és a jelen, valamint akár a jövő okairól és történéseiről.

Mindenkinek értékes elmerülést kívánok a versek érdekes bugyraiban, tartalmas időtöltést kívánok a könyv fölött.

Kézcsókom a Hölgyeknek, kézfogás az Uraknak.

Tisztelettel...

NAGY VENDEL

MAGÁNZÓ

NYIBA, KÖLTŐK IMÁI DIJJAS ÍRÓ, KÖLTŐ

SZEKSZÁRD, 2017. JÚLIUS 15.

02. AJÁNLÓ

Nagy Vendel költő, író, aki nemrégiben NYIBA, KÖLTŐK IMÁI DIJJAS ÍRÓ, KÖLTŐ elismerést kapott, negyvenöt éve kitartó szorgalommal alkot fáradhatatlanul a nap húsz órájában szüntelen. Gyönyörű írásaiból kitűnik, hogy akkor él igazán, amikor ír.

A Moccanó idő című kötetében egy csokorba szedte fiatalkori verseit. Szívemből örülök, mert ezeknek az örökérvényű verseknek nem szabad elveszniük. A következő, s azt követő nemzedéknek is meg kell ismerniük a gyönyörű verseit, amelyek hol könnyfakasztóak, hol elgondolkodtatóak. Van, hogy napokig ott motoszkál az ember fejében a verse. Olvasóihoz nagyon közvetlen és végtelenül tisztelettudó, s érzékeny, gyönyörű lelkületű s mindez kiérződik alkotásaiból. Nagyon sokszor érezni a jelenlétét, annyira magával ragadnak versei. Fergeteges humora van, amely kitűnik írásaiból.

A Moccanó idő beszédes cím számomra. Mert az idő halad, s a költő változatos versformáit végigkísérhetem napjainkig.

Minden elismerésem Nagy Vendelé. Rengeteg alkotói évet, s sikereket kívánok neki a jövőben.

Tisztelettel
Csomor Henriett

2017. július 10. Hosszúhetény

03. Elborult elmével

Barátomat látogattam a „diliházban”
És Ő így invitált engemet:
Gyere be közénk pajtás!
Íme itt egy pap,
Itt egy tanár,
Itt egy elvtárs,
S egy igazgató.
Miért pont te nem lehetnél közénk való?
Apám mesélte egykoron:
Ült dédnagymamám egy széken,
És szép csendesen megőrült a hostelon.
Itt is ülnek sorban,
Mint fecskék a dróton
Sorsukba beletörődve.
És minden olyan vakítóan fehér...
S a plafonon,
- ha valakinek orra fröccsen -
Pirosan pöttyözik a vér.
S látom hogyan eteti társát egy örült,
Kinek nyelve kilóg.
Borsóval teli kanalat töm szájába,
S megfordítja.
Kanalát a tarsa álla alá tartja
S ami borsó kihullik:
Hamm....
Bekapja.
Fekszik bedeszkázva az ágyban egy úr.
S számolja: minden kutya egy ujj.
Egy kutya, két kutya, három kutya,
Tarka kutya, fehér kutya,
Kutya, kutya, kutya, kutya,
Sok kutya.
Másik meséli a rácsosban:
Kiadtam a kecskének a kertbe
A meleg ebédet, a túrós csuszát.
S mit mondott?
De meleg, de meleg,
Megégek, megégek.
S nyújtja felém a kezét,
Akit kikötöztek.
Vedd elő a bicskád,
Vágd le a kötelet.
Ő hajtotta össze tegnap
Az acélos vaságyat,
Ilyen hatása volt rá a piának.
Két markos legények
Vitték az őrzőgőrt a jeges zuhany alá,

És az sem baj, ha ők is vizesek lettek.
Vén öregasszony az ajtóban áll
Ujjával inti, hogy zárva a zár.
Végül ápoló és kulcs is került majd,
S friss levegő.
Bent maradt a bánat, az ápolt s a felügyelő.
Ott vigyáznak rájuk az őrangyalok,
A leszedált éjszakák és nappalok,
S én örülök annak, hogy kint vagyok.
Bár én is áthágok minden írott, s íratlan szabályt,
Nem állna még jól nekem
A muszájfabát.

2006-03-09

04. Vívódás

Hogy is állhatnék ki
Isten, s földi bírálóim
ítélőszéke elé?
Hiszen loptam,
csaltam, hazudtam
és paráználkodtam,
néha ölni is akartam.
Végül is...
hogyan teríthetném ki eléd
- egyébként -
hófehér lelkemet?
2006-03-02

05. S ha elfogy...

Ha elfogytak szívemből
a remények, s a vágyak,
szobámban hetente
vetnek csak friss ágyat.

Ha elfogyott szívemből
hitem és erényem,
ellenségeim akkor
vesztenek el egészen.

S ha elfogy szívemből
az erő, s a lüktetés,
barátaim lelkében
örök az emlékezés.

2006-03-06

06. Periférián

Csapos vére fröccsen a pultra
Az úri közönség imígyen mulat.
Bambulva bámul a vendég,
Megakad szájában a falat.

Pénzével kérkedik a gazdag,
Fizetés előtt megszökik a szegény,
Azt egyik ezért nem merész,
A másik azért nagylegény.

Az ingyen konyhán
Ha zörög az edény,
Felkapod a fejed, mint
Trombitaszóra a csatamén.

Ha elveszik a pénzed,
Kacagj a szemükbe,
Húzasért döfték a kést
Behorpadt melledbe.

Seblázás, meztelen testedet
Takarja szűzi lepel,
Bokorban születted,
Árokban földelnek el.

2006-03-05

07. Népszámlálás

Hivatalnok a lakosságot összeírva
Eljutott több helyre is.
Lábát térdig lejárva
Elfáradt testben és lélekben is.
Egész nap kérdezi:
„Neve, foglalkozása, volt-e katona?”
Ezekből a strófákból
Van már nagy rutinja.
Későre jár az idő.
Még egy nénihez betér.
Gyakorlotta kérdez előre:
„Neve, foglalkozása”, meg efféle.
Az utolsó rubrikán a mamának
Ráncos lett a homloka.
Vallatja az ifjú:
„Volt-e katona?”
A néni szemlesütve mondja,
Válasza utolsó:
„Volt kérem kettő,
Meg egy tűzoltó.”

2006-03-07

08. Újgazdagok

Új ház áll
A régi helyén már,
Benne márvány
Padozatú a szoba.

Szökőkút vize
Locsog a kertben
Halványkék vízzel
Feszül az uszoda.

Márkás autókkal
Telve a garázs,
A kerítés:
Mint megannyi lőrés,
Kőfala tátong
Az úton jövőre.

Hófehér vakolat
Vakítón hívogat
A kicsi ház melege
Kimaradt belőle.

2006-02-28

09. Hit...?

Régen a templomban
Egyedül ültem
Imámba merültem.
Kik tiltották nekem,
Ülnek most előttem
A padban.

2006-02-21

10. Édesapámról

Született,
- mint bárki más, -
Hogy emberré lehessen.
Szerényen éljen
S hogy mindenkit egyformán
Szeressen.
Másoknak lámpása lehessen.
Okosnak és butának
Mutatta az utat.
Magára nem gondolt,
Úgy halt meg,
Hogy szegény
Maradt.

2006-02-19

11. Arató

Az asszony kihozta délben
Urának a meleg étket.
Pendült a kasza,
S az ember
Hús enyhely után nézett.
Bugyliját kutatta zsebében.
Miután túl volt az ebéden,
A gatyá korcát oldozta serényen.
Füstölgött magában eképpen:
Milyen ember az,
Akinek bicskája és
Szeretője nincsen?

2006-02-13

12. Temetésen

Meghalt a férj,
Sír az özvegy
Alig lát a
Könnyfátyolon át.
Ott a holttest,
S mégis...
Kit siratna más?
Mint saját magát!
Az hallik a
Sötét fátyol
Mögül szüntelen:
Mi lesz velem?
Mi lesz velem?
2006-02-20

13. Jó tanács

Legyen meg az akarattya...

Úgy élj
ahogy a
közmondás
tartja.
Minden
suszter
maradjon
annál a
fánál,
amelyiket
kapta.

2006-02-06

14. Bölcsélet

Régen, hogyha gyerek született,
az biztos, hogy fiú volt
az Istenadta,
másként nem is lehetett.
Mert a másik csak leány lett,
kit a törvény számba se vett.
Miután a fiú felnőtt:
lett belőle EMBER!
S így bölcselkedett:
Az ember az ember.
Az asszony az asszony.
S az asszony az nem ember.
Csupán csak egy asszony.

2006-02-12

15. Igazságtalanság

AZ IGAZAT MONDD, NE CSAK A VALÓDIT

Azt írták a
vízcsapra,
hogy:
Tűzcsap.
Ostobák!
Mivégre?
Hiszen
csupán csak
víz folyik
belőle.

2006-02-04

16. Ima

HISZEK A HISZEKEGYBEN

Hiszek a hitben
Hiszek a szóban
Hiszek a jóban
Hiszek a szeretetben
Hiszek a szerelemben
Hiszek a tudásban
Hiszek a boldogságban
Hiszek a megbocsátásban
Hiszek a feltámadásban
Hiszek az örökkévalóságban
Hiszek az egy igaz Istenben,
Kit mindegy, hogy:
Allahnak
Buddhának
Jehovának
Vagy
Jézusnak
Neveznek.
Ámen.
DOMINE.

2006-02-17

17. Az ördög hegedőse

GYURGYONOVICS GYULÁNAK

Az ördög hegedőse
Csikordul a véső
a kemény fában,
s hull a forgács
az asztal alá...
Perceg a szű magában
- s ha vés a szobrász –
reszket az odvában.
A gyökér szívja
Az éltető nedvet
- mint kút szivattyúja –
a leveleknek.
S ha kidől a fa
tovább élhet
az isteni ér,
a gyökér:
Ha van, ki kifaragja!
Tudni kell a görcsben
meglátni a szépet,
az egyikből életfa lesz,
a másikból hallik
az ördög vonóján a zene.
Igazi Paganini:
„Az ördög hegedőse”.
Nehezen adja a bodza a formát.
Meg kell látni
a szellem szobrát...
Sikolt a fűrész
csusszan a gyalu
csendül a muzsika,
szobor lesz a fából
nem pedig tűzifa.

2006-01-29

18. Teremtés

ÚGY ÉLSZ MINT EGY ÁLLAT....

Mint nyálkás hüllő
Vergődsz a forró homokon
S közben sasnak képzeled
Magad.
Üvöltesz, ahogy az oroszlán
Teszi, ha jó a langymeleg
Alkonyat.
Pedig akár a nyúl,
Olyan gyáva vagy.
Kórosan túlértékeled
Önmagad,
Pusztá léted.
Kevésen múltott,
Hogy az Isten
Emberré tett.

2006-01-19

19. Eszmélés

Urológián ébresztgettek.
Rájöttem, hogy megműtöttek.
Úristen!
Doktor úr!
Nem lesz ebből bajom,
Ha visszajön a
Másik uralom?

2006-04-21

20. Kocsmadal

EMLÉKEZÉS

Brazil illatú kocsmában
iszom az olcsó konyakot.
Mindennap más az íze,
rossz a város vize.
Ezután csak rumot iszok,
de attól meg megvakulok.

2006-04-18

21. Lázás vízió

Elsuhant a gyilkos nyíl,
Jó lövés volt.
Becsületére válik
Az orgyilkos vadásznak.
Nagyot koppan
Koponyád a kövön:
Porig aláztak.
Érzel még,
Csak ők gondolják,
Hogy nem élsz már,
S véredben gázolnak bokáig.
Csak feküdj nyugodtan,
Nem tart már sokáig.

2006-04-04

22. Ébredés

Ködös- hűvös a reggel
Álmos még a macska is
Ablakomon élesen
Koppan egy kavics.

A függöny behúzva még
Takarja a hajnalt.
Átsejteti a Napot.
Ébren vagyok.

Ólomcipőben járt az éj,
De gyorsul most már az idő.
Betör a ragyogás.
Hová ez a rohanás?

Moccan a barna idő...

2006-04-02

23. Kitüntetett költő dilemmája...

Megkaptam a
NYIBA díjat!
Most már írhatok
Bárkiről, bármiről
Bármit.
Átadták a
Kitüntetést,
Ezután már
Nem írhatok
Akármit!

2017-06-20

24. Háború

HALLGATOM A TERASZ ÁRNYÉKÁBAN

Házunk fölött
Húznak el a gépek.
Dübörögnek éj leple alatt,
Bombáznak ősi hidakat.
Meggújjik a félelem
A szoba sarkában.
Eltűnődöm a félhomályban:
Milyen tűz lehet most
Szerbiában.
Miért sír a bosnyák kislány?
Mert nem szabad Bosznia!
Kit érdekel ez Amerikában?
Elvájkalunk Mónika múltjában,
Kit érdekel mi van Szerbiában?
Billi gyerek elhibázta:
Nem szexbombát kellett volna
Dobnia a világra.

2006-03-31

25. Füstszagú kocsmában

Füstszagú kocsmában
A vizelde kövén
Feküdt egy görény.
Alkoholtól és dohánytól
Bűzösen, nyugósen
És hányt!
Fekve, mint az ökör
Ha kérődzik,
És évődik,
Hogy az idő, az idő
Hogy száguld el,
S visz egy-egy darabot
Az életéből.
A diszkó fényes,
A tükörgömb forog.
Pofon csattan a ruhatárban,
Ha nem adod oda a kabátod,
S meglátod:
Ki marad végül a barátod.

2006-03-26

26. Csillagpor

BODÓ MÁRIÁNAK

Ímhol a kép...
Elkészült végre egészen,
S keretében feszül a vászon.
Rézdróton lóg,
- mint akasztott ember -
Ettől talán többre érdemes.
Vajon meghal-e a festmény,
Ha megszáradt rajta a festék?
Vagy csak azután él igazán?
Hiszen elméddel érted,
És a szíveddel érzed,
S ecsettel fested a szíved baját.
Több éve már.
Fested a múltad, padlás rejtekén,
Lelked mélyén él még a remény.
Serceg a sörte, és ha a
Megboldogult sertés átérezhetné...
Hogy míves munka készül általa.
Mikor festesz, szeretném fogni a kezedet.
Érezni a mozdulatot...
Mitől lesz az a fess kis folt ott?
S hogyan húzod a vonalakat?
- Sejteni a ködön át az erdőt -
Tudom, sorsoddal nem vagy elégedett.
Többre hívattál, de talán nem is éred meg,
Hogy megismerjék művedet.
Csillagpor vagy!
A mindenség apró része.
Mely ha egybeörvénylik,
Hatalmas csillaggá elegyül,
S ha magas hőfokra hevül,
Szupernóvaként felrobban,
Energiát árasztva szétterül.
S apró porszemként újra küzdhetsz...
- Egyedül.
Így vagy te egy porszem,
A nagy tömeg izzó része,
Mely a munka lázában hevül.
Talán léted holnapra már
Az ŰR végtelenjébe repül.
Te nem lehetsz ott sem egyedül.
Pontokból áll a halmaz,
- láss csodát-

S tekints a képre!
Töredékekből áll össze
Az élet egésze.

2006-03-25

27. A felkelő hold

ZSIGA ERZSÉBETNEK

Sötétből sejlik a sápadt sugár,
Vérszegény, és oly halovány
A sejtelmes hold.
Máskor fényesebb,
Csak most eltakarja
A csalóka felhő.
Hajadat lebbenti
Pajkos szellő.
Utánad nézek merengőn:
- az ember mily esendő -
Bent a falakhoz simulva
Feszülnek a képek.
Farkasszemet nézve
Velem és az idővel.
Mintha elbújnának a síkban
Szerényen, akárcsak Te.
Képekben látom az arcod
Lebegve a magasban,
Mint sirály, ha röppen
A víz felett suhogva.
A legenda szerint
Ősi harcos csatabárdjával
Megsebezte a tündöklő holdat.
S most a vérszegénységtől
Oly halovány.
Ha meggyógyul, újra
Fényesen ragyog majd.

S az új hold egyszerre vetül
A téli tanyákra,
A Volent öbölre,
A ladikra és a fákra.
S megvilágítja
Álmodozó lelkedet.

2006-03-22

28. Afrodité tánca

CZIRÁNSZKY MÁRIÁNAK

Íme a szobor!
Fémbe szilárdult szellemed lelke,
S dobban a szív,
Ha bronz fénye csillan.
A tenger hűvös leheletét
Hozza a szél.
Sószagú szellő nyomja a melled.
Ragyog a Nap.
Visszacsillámlik a vízről a fény.
Égeti a bőrt és a szívet.
Aranynarancs ragyog az ágon.
Csordul belőle isteni nektár.
Hűvös kristály kehelyben
Kínálják Neked,
Hogy enyhítse szomjadat.
S akkor elindultál felém.
Szikrázó habokkal játszott a napfény.
Megannyi villám cikázott...
Melyet Zeusz szórt egykoron.
S körtáncot lejt a három Grácia
A parti homokon.
Kendőjük lobog Afroditéi testük után.
Kifeszítik a habfehér leplet,
Akár Nausziké, a parti fövényre.
Pajkos jó szagú szellő
Úzi a gördülő habokat,
S hullámok nyaldossák a fehér köveket.

2006-03-21

29. Életmű

Életemben semmi sem sikerült,
És minden túl sokba került.
S ha majd a végén,
Végleg elbukok,
Be kell vallanom, hogy
Kutyát és gyereket
Nevelni nem tudok.
Hamarosan nyugdíjba vonulok,
S ilyenkor az ember nekilát,
Hogy halálba igya magát.

2006-03-28

30. Zúgó folyó partján

Ó rohanó folyó árja,
Legény indul, csónak várja.
Belerakta iszákjába
Jegykendőjét, szíve párja.

Elmegy Ő most messzi tájra,
Hol majd sok új kaland várja.
Elviszi Ő mindenét,
Nem hagy itt mást, csak a szívét.

Ó szikrázó sziklaszirtek,
Mindig csak is Őt védjétek.
Az orkántól takarjátok,
Visszatér, ha akarjátok.

Ó gyors röptű fekete sas,
Messzi földek szülöttje vagy.
Éles szemed rajta legyen,
Segíts neki, hogy visszatérjen.

Ó rohanó folyó árja,
Vidd Őt messze a világba.
Az óceánnál állj meg véle,
Mondd neki: Utadnak vége.

2006-03-17

31. Csipkerózsikát álmából...

MAI MESE

Felébresztettelek
Szerelem csókjával
Csipkerózsika álmodból.
Pedig láthatja bárki,
Nem én vagyok
A királyfi.
Remélted, új életed
Jobb lesz,
S a remény bevált.
Rájöttél a boldogság
Ízére,
S elfogott a mohóság,
A hév,
A vágy.
S azóta csapongva
Ágról-ágra szállsz.
Fészekről-fészekre,
Mint a könnyen
Repdeső madár.
Virágról-virágra,
Akár a ürge méh,
Ki virágport remélve
Bibérről-bibére száll.
Könnyű kolibri akár,
Pedig már tudjuk:
Elfogyott a nektár.
Nem csordul a méz,
Üres a kaptár.
Felébresztettelek
Hosszú álmodból,
Boldogság vizével is
Meghintettelek,
S Te mégis rútul
Elárultad hívedet.
Felébresztettelek,
S mint kiderült:
Túl jól sikerült!

2006-06-24

32. A moccanó idő

Közel húsz évig
Ólomcipőben járt
Az idő,
Nehezen moccant előre
Nélküled.
Mint sárbaragadt,
Megrakott szénásszekér,
S akár a Föld,
Oly lassan fordult
Az idő kerekén.
Egyszer fent,
Egyszer lent.
Az örök körforgásban,
S talán mi még mindig
A lefelé menő,
Sárba merülő
Kerékküllőn vagyunk.
S ki tudja, mekkora
A kerék?
S leszünk-e a
Feljövő ágon még?
Pedig tudjuk,
Hogy száguldunk
A Nap körül
A gravitáció pórázán
Keringve szüntelen,
Az örökkévalóság felé.
Hol a holtak
Gyorsan utaznak.

2006-06-12

33. Vándorének 01.

1) Csendesen
csevegve
cseréltem
csendekeket.

2) Reszketve
reméltem
rendesebb
rendekeket.

3) Láttam
légben
lebegő
lelkeket.

4) Fehérlő
fényekben
feszülő
felleget.

5) Hatalmas
havazó
habfehér
hegyeket.

6) Féltem
faágról
fosztani
fészkeket.

7) Keresve
kerestem
keményebb
kérgeket.

8) Évődve
élveztem
élvhajhász
érveket.

9) Eretnek
emberek
ezerszer
ellened

10) kalapáltak
keményre
krisztusi
keresztet.

11) Karó
karcolta
kérgesre
kezemet.

12) Kóró
kapdosta
kopottas
köpenyem.

2006-02-27

34. Vándorének 02.

13) Csendesen
Csevegve
Csellengtem
Csak Veled.

14) Reszketve
Reméltem
Rendesebb
Rendeket.

15) Láttam
Légtengerben
Lebegő
Lelkeket.

16) Fémes
Fényességben
Feszülő
Felleget.

17) Hatalmas
Hósipkás
Habfehér
Hegyeket.

18) Fosztottam
Faágról
Fityegő
Fészkeket.

19) Évődve
Élveztem
Élvhajhász
Éveket.

20) Eretnek
Emberek
Ezerszer
Ellenem.

21) Káráltak
Kínáltak
Krisztusi
Keresztet.

22) Vétkesek
Vallatnak
Vándorlok
Verselek.

2006-05-29

35. Így van ez

Így van ez!

- Mondja a sznob. -

Tegnap is

Így volt!

Mikor elfogyott,

Akkor nem volt.

2006-05-20

36. Őszülő szívvel

/névnapodra/

HA KÉRETIK, MEGADATIK.

Kértem az égiek
Emberfeletti hatalmát,
S megadták az Istenek
E plátói szép, tiszta
Szerelmet énnékem.
Lángra is gyúlt
Eme őszülő szív.
Párisztól elloptam
A szép aranyalmát,
Hogy odaadhassam
Szépségedért jutalmul,
Királynőm, Tenéked.
S fellobogózza
Dicső homlokodat
E királyi ékszer.
A jogar és a korona.

2006-05-17

37. Mi marad utánam?

Az élet csak egy pillanat
A végtelen időben...
Önfeledten repülünk a széllel.
Az élet csak egy pillanat
A végtelen időben,
A test halhatatlanságában
Én nem hiszek.
Csak a szellem és a lélek
Örökéletű csupán.
Az alkotás vágya, öröme
Hajt szüntelen.
S ha majd végleg elbuktál,
Nem marad sok
Egy költő után:
Talán néhány vers,
Egy-két könyv,
S egy pár
Örökérvényűnek vélt
Gondolat.

2006-05-27

38. A hajnali erdő

ÉBRED AZ ÉLET

Árnyékos, hűs
Bokrok alatt,
Mohás törzsű
Sudár fák közt
Szivárványos páracseppek
Millióin át
Ébred a világ.
Harmatos csaltban
Búvik a nemes vad.
Szarvasbika sem les,
Üres a nyiladék.
A róka már alszik,
Éjszaka vadászott.
Kölykei testétől
Meleg a kotorék.
Lomhán, felfelé
Kúszik a fény,
Százágra tűz majd a Nap.
Ezüstös puzdrájából
Előhúzza aranyos nyilait,
Mókusmama fürdeti benne fiait.
S ahogy az idő szalad,
Mind magasabbra tör fel a Nap!
Maradj még hajnal!
Olyan szép ez a kép.
Nem kell felébredni semmiképp.
Álmodjál szépeket.
Tavaszi, virágos ligetet.
Fűvel párnázott zöldellő réteket.
Hiszen a hajnali álom
A legédesebb.

2006-05-13

39. A költő szinonimái

Szinonimák, szinonimák,
Ti rokonértelmű szavak.
Mindegyik egy akarat.
Szinonimák, szinonimák,
Ti rokonértelmű szavak.
Bár a fogalom hasonló,
Mégis más az alak.
Nézd csak, mi áll
A „költő” szó alatt:
Ki tojást,
Ki verset,
Én pénzt:
Ez már a vég?

2006-05-19

40. Öregkori szerelem

Bánatvirággal
Ím megköszöntlek.
Harmatnak vizével
Jól megöntözlek.
Szerelem béklyóval
Össze kötözlek.
Vakon és bénán
Várom, hogy hívjál.
Őszülő szívvel is
Vágyom a tavaszt.

2006-05-11.

41. Majd akkor **/táncdal/**

Akkor,
Mikor elmegy
Mindentől
A kedved.

Akkor,
Mikor már
Semmisem jó.

Akkor,
Mikor nagyon
Távol kerülsz
Tőlem.
Majd akkor
Eljövök én.

Refr.:
Szomorú sorsod
Ezerszer bánod
És ezért látod
Máskor jobban vigyázz.
Szomorú sorsod
Jó példa másnak,
De most már újra
A karjaimba zárlak.
Eljöttem hát,
Légy a párom.

Akkor,
Mikor nem érdekel
Semmi.

Akkor,
Mikor jó lenne
Velem lenni.

Akkor,
Mikor újra
Jönnél
Hozzám,
Majd akkor
Eljövök én.

Refr.

Akkor,
Mikor más
Jár utánad.
Akkor,
Mikor meguntál
Megint.
Akkor,

Mikor távol kerülsz
Tőlem.
Majd akkor
Eljövök én.

Refr.

S majd
Akkor
Újra kezdek
Élni.
Akkor
Már mást
Szeretek én.
Akkor
Majd kalandnak
Fogsz tűnni.
S én messze
El foglak
Kerülni.
Messze
El foglak
Kerülni.

2006-07-18

42. Ösztön

Mézzzagú nyárban
Nektárt szívó
Bódult bogár
Illatuszályban
Bibéről bibére száll.
Dolgozni muszáj.

2006-05-10

43. Nézőpont

Matyi barátomnak

VAJH MIT IS REMÉLEK...

Tudósaink azt állítják,
- Bár hamisak az érvek-
Ép testben ép
Csak a lélek.
Bizony téves a szemlélet.
Rokkantan is...
- Szép remények -
Lehetséges boldog élet!
Magamról csak
Így regélek:
Bennem hiába is
Küzd a lélek.
Engem belülről
Mar a féreg.
Ép testemben
Épp hogy élek.

2006-05-12

44. Könyv és virág

Szép volt a lány,
Üde a teste,
De a szelleme oly sivár...
Egy férfi ilyenkor kivár.
Szép volt a lány,
Üde a teste,
De a szelleme oly sivár.
Az ifjúi hév
Elsimít sok hibát.
Okulásként az ajándék,
Könyv és virág.
Elmaradt a frigy.
Ki érti?
Rájön erre hamar egy férfi.
Tenyerem homlokomra csapom,
Jobb lett volna ajándékul,
Az aranyláncom.

2006-05-03

45. Én a gladiátor (álom)

A néző tombol
A Kolosszeumban.
A császár arcán...
Őrült mosoly.
A néző tombol
A Kolosszeumban.
A császár arcán
Elégedett, gúnyos
Mosoly.
Ujjával lefelé mutat.
Tán Néró?
Vagy Caligula?
Egyre megy.
Szívem megremeg,
Mikor az álarcos harcos
Hóhér kardját felemeli.
S nyakszirtemet szegi.
Cirkusz kell a népnek,
Szenzáció....
S a nép jól mulat.
Csak én fekszem,
Alant,
Egyedül,
Vérbefagyva,
Legyőzötten.
Testembe horgot akasztanak,
S kivonszol a ló.
Fáradt lelkem is
Beszívódik a
Vértől izmos
Homokba.

2008-06-11

46. Utoljára

Kedvesem!
S most végül utoljára
Nézz mélyen a szemembe.
Tüze, fénye
Kihunyt-e örökre?
Utoljára a te arcodat
Véstem be.
Sohasem feledve.
Ezután fehér botot
Veszek a kezembe,
S fekete kalapot
Teszek a fejemre.

Megjegyzés: feleségemhez
2008-06-07

47. Mai napi humorka VI.

VIGYÁZZ...

Sógor,
Koma,
Jóbarát.
Jobbra át
Vagy
Balra át.
Mindenki elnyeri végül
Megérdemelt jutalmát.
Jól áll majd nekik
A cella,
Vagy a
Muszájkabát

2008-01-28

48. Őszi színek...

1.

Piros rózsza, fehér rózsza,
Zöld, tövises szára.
A világ összes népe,
Járhat csodájára.

2.

Zöld a dinnye héja,
Alatta fehéres.
Belül a pirosa
De mézes.

3.

A szőlő lombja is zöld.
A tiszta abrosz hófehér.
Kancsóban rajta a vörösbor
Csodálatos a trikolor!

2007-09-02

49. Piros rózsák

/műdal/

Piros rózsák,
Ha elszáll illatotok,
S lehullnak szirmaitok.
Elhervadtok, mint
Útszélén a fű.

Oh vidám lányok,
Ha elszáll bájotok,
Elhervadtok, mint
Az elnyílt rózsaszál.

Tenni kell valamit.
Tenni kell valamit.

De mit?
De mit?

Tenni kell valamit!

Hinni kell,
Hogy jön majd
Egy vidámabb.
Hinni kell,
Hogy jön egy
Szebb világ.
Hinni kell,
Hogy mindaz,
Amit itt láthatsz,
Egyszer a tiéd
Lesz talán.

Így rózsák, s lányok
Nem hervadtok el.
Életetek kedvesebb nekem.
Rólatok álmodoztam én.
Ez a legszebb,
Ez a legjobb
Remény.

2007-04-14

50. Hajnali gondolatok...

Hajnal hasadása,
Nappfény ragyogása.
Tarka, színes világ.
Fény és arany sugár.

Május a nappfény hava.
Kisleány, siess haza.
Vár Rád a szerelmed.
Nem kell Tőle félned.

Hinni kell,
Hogy jön majd
Egy vidámabb.
Hinni kell,
Hogy jön egy
Szebb világ.
Hinni kell,
Hogy mindaz,
Amit itt láthatsz,
Egyszer a Tiéd
Lesz talán.

Magas fűben jár a kislány,
Jó barátom, emlékezz rám.

2007-04-13

51. Gasztronómiai vízió

Magas jegenyefán
Palacsinta fészek.
Kedves sült galambom,
De szeretlek téged.
A paprikás csirke
Könnyen fölszáll oda.
Rohadj el káposzta,
Nem eszlek meg soha.
A bableves is úgy jó,
Ha belelép a disznó.

Veres kutya, veres ló,
Veres ember, egy sem jó.

2007-03-11

Megjegyzés. Családom számos tagja vendéglátásban dolgozik.
Mikor egy pincér és egy szakács mulat, pompás a hangulat,
s kő kövön nem marad.

52. Igazam van?

Az öreg ül magában,
Lehetnék én is talán,
Mesélne...
Hallgathatnák százan akár.
Végre körégyűlnek,
S beszéli, mi történt
Vele a világban
Örülne,
Ha helyeselnék
Valósnak vélt igazában.

- Igazam van?
Kérdi fennhangon,
Bizakodva,
Csak úgy magában.
S hogy nem jön rá válasz
Megtelik bizonytalansággal.

- Ugye igazam van?
Kérdezi újra reménykedve.
Kérdésében bizonyosságot vélve,
De nem hallik a válasz feléje.
Aztán megnyugtatta
Csak úgy önmagát,
Határozottan, beszélve,
Mint aki tudja,
Megrendíthetetlen
A meséje.

Igazságot adva saját magának,
Hiszen a hallgatás
Egyetértésre utal:

- Hát persze, hogy igazam van!

2007-01-03

53. Koldusok országa

Kiül a koldusasszony
A vonat pályaudvarára,
Látszani engedi, hogy
Sajnos, nincsen lába.
Tízesek, húszasok,
Nagynéha százak is,
Csörren fekete markába
Ezzel tán nincs is baj,
Csak ha az nem,
Hogy
Miért koldul ő?
Hiszen a fia oly menő
Vállalkozó.
Nincs is talán rá jobb szó.
Talán próbálkozó?
Odamegy a nőhöz,
Nyakában, s karján vastag a lánc,
Testén suhog a bőrkabát,
Mutatni akarja fölényét.
Reklámszatyorba üríti
Az anyja félig telt
Kötényét.

2006-10-22

54. Kiölöm magamból

Kiölöm magamból,
Akár a gyomot.
Mint megesett
Cselédlány,
Ki hűtlen gazdája
Miatt
Lúgkövet ivott
A szerelem elvakított.
A féltékenység
Zöld szörnye
Felnyitotta
Végre a szememet,
Kiölöm magamból
A szerelmet.
Szerelmes szívem
Gyökerét
Hadd marja
A Gialka.
Fáradtan indulok
A harcba.
Kiölöm magamból,
Mint akit várfokáról
Leverték.
Kiölöm magamból
Végleg a szerelmet.

2006-09-17

55. Majd, ha öreg leszek

Soha nem volt nekem
Faragott hintaszékem,
De ha öreg leszek,
Megyek, s egyet veszek.
A teraszra kiülök,
Számba pipát teszek,
Mint a filmekben...
A napra kiülök,
Mint a beteg állat,
Ki a Naptól
Remél gyógyulást.
Fogatlan leszek
És béna,
Szántszándékkal néma.
Majd, ha öreg leszek.
Tán még meg is hülyülök,
Ha a Napra kiülök.

2006-10-11

56. Nádaratók dala

/magyar nóta/

Télen vígan
Aratom a nádat,
Várom a babámat
Estére a kunyhóba.

Korán esteledik,
Hamar sötétedik,
Fent van a Hold
Ragyogva.

Édes rózsám
Gyere be,
Megmelegedhetsz
Idebe.

Ropog, pattog a nád
Jó meleget is ad
A tűzhelybe.

2006-09-18

57. A kurtizán bundája

Mit nekem az állatvédők,
Megdolgoztam érte...
Összetartja gondolatim
Szűcsök összehúzó férce.
Mit nekem az állatvédők,
Megdolgoztam érte.
Szeretem ha melegít
A vadállatok prémje.
Tisztességes asszony
Irgykedve nézte.
Tisztességes asszonynak
Megveszi a férje.
Pedig ő még le sem fekszik
Minden este véle.
Ihaj-csuhaj rókaprém,
Más is k...va, nemcsak én.

2006-09-15

58. Mikor először

Mikor először
Lefeküdt vele,
Megkérdezte reggel:
Milyen volt?

Ezt csak szerelemmel
Lehet elviselni -
Válaszolt.

Ki hitte volna:
Hogy horkolásra
Gondol.

2011-10-20

59. Őszidőben

Harmatvíz cseppje
Megpihen szépen
Sárga levélen
Ősz idején.

Károgó varjak
Rekedtes hangját
Megőrzi fészkük
Fa tetején.

2011-10-04

60. Kakasdi sváb dallamok

Czurükk vissza
Három ház.
Itt lakik a
Müller Hanz.

Egy pohár wein
Meg egy snapsz.
Ha nem iszol,
Stuplit kapsz.

Ivott öreg
Meizinger,
Soká lesz még
Ő felkel.

2011-10-03

61. Végrendelet 2011-ben

Temetésemre:

Nevünk megcsúfolói,
Apám, Anyám megkínzóí,
Öcsém arculcsapói,
Szerelmem kigúnyolói,
Kerítésünk átugrói,
Gyermekekcsink eltolói,
Boroshordónk ellopói,
Vörösborunk megivói,
Életünk megkeserítői,
Kutyánk, macskánk megfojtói,
Kenyerünk megsavanyítóí,
Leányaim csúfolói,
Ne jöjjenek el.
Egyébként az aktusra
Minden rendes embert elvárok.
Kérés: Senki ne hozzon virágot.
Belépőjegyek már
Elővételben kaphatóak,
A ringlispílek idejekorán
Menetrend szerint elindulnak,
A végén tombola sorsolás is lesz.

2011-05-31

62. Májusi hangulatok

Hajnal hasadása,
Narfény ragyogása,
Tarka, színes világ
Fény és aranyugár.

Május a napfény hava,
Kislány siess haza,
Vár rád a szerelmed,
Nem kell tőle félned.

Májusfák mosolygása,
Szalagok lobogása,
Ifjak robogása,
Táncosok dobogása.

2011-05-11

63. Örömök öröme

Fejemnek hűvöse
Szívemnek pörölye
Lelkemnek öröke
Örömök öröme.

Boldog ifjúságom
Égi-földi éden
Anyám asztaláról
Öröm volt az étel.

2011-03-07

64. Este a parkban

Refrén:

Este a parkban
Újra-újra
Rád találok én
Úgy ahogy ez
Rég is volt a
Kezdet kezdetén
Rád találok, rád találok
Ó de szép
Minden este
Reád várok
Ó de szép.

1. vers

Nem égnek a
Lámpák sehol
Sötét van a
Parkban
Az ismert úton
Az ismert padhoz
Sietek most
Halkan
Ott várlak tudod
Ott várlak téged
Oda várlak én.

Refrén:

Este a parkban
Újra-újra
Rád találok én
Úgy ahogy ez
Rég is volt a
Kezdet kezdetén.
Rád találok, rád találok
Ó de szép
Minden este
Reád várok
Ó de szép.

2. vers

Hidegek már
Az esték nagyon
De mi mégsem
Fázunk
Az sem baj, ha az

Esőben sokszor
Sokszor bőrig ázunk
Ott várlak tudod
Ott várlak téged
Oda várlak én.

Refrén:

Este a parkban
Újra-újra
Rád találok én
Úgy ahogy ez
Rég is volt a
Kezdet kezdetén.
Rád találok, rád találok
Ó de szép
Minden este
Reád várok
Ó de szép.

Megjegyzés: rock and roll
2011-02-27

65. Honvágyam

Bármi is történt
A nagy világban
Gondolat szárnyán
Én oda szálltam.

Bármerre jártam
E nagy világban
Egy hét múltával
Hazámba vágytam

Eszembe jutott
Sok szép gondolat,
Merre is folyik
Otthon a Séd patak.

2011-02-20

66. Gondolat-ok

Nekem mindig örülnek:
Mondja Vendel bátya,
Mikor indul a tanyára.
Ha elmegyek itthonról:
Akkor a Mama,
Ha hazajövök:
Akkor a kutya.
Egyébként manapság
Mindennek örülni kell,
Olyan világot élünk
Ahol az 1 forintos fagyi
Százötvenbe kerül.
A világ olyan, mint a gyereknadrág:
Rövid és sz-ros.
De a lényeg az,
Hogy a Mari cipót süt.

2011-03-25

67. Jégtörő Mátyás

Indultunk a tanyára
Borozni serényen
E jeles napon italozni
Tükörjégen.

Siet Mátyás is
Jeget törni
Nincs még berúgva
Nézzék meg egy óra múlva.

Jóska bátyám
Nem sajnálja
A borát,
Megkínálja
Jó borivó
Barátját,
Az Isten tartsa meg
A szokását.

68. Meggyóntam én bűneimet a papnak

Meggyóntam én
Bűneimet
A papnak.
Azt mondta, hogy
Mennyországban
Ilyen lélek
Nem lakhat.

Ilyen legény
Nem teremhet
Mindenféle
Bokorban.
Keresek egy
Jó kis helyet
Magamnak a
Pokolban.

Megjegyzés: (magyar nóta)

2011-02-17

69. A fekete madár

Az én vállamra is ráült
nem régen
a fekete szárnyú madár.
Ki mindenkire ott vár...
A holtak kapuján.
Az én vállamra is ráült
nem régen
a fekete szárnyú madár.
Ki mindenkire ott vár
az emberi út végén.
Mind kisebb résen ér
szememhez a világ.
Sötétedik,
ám itt belül már új fény
születését érzem,
akarod-e tudni a jövődöt?
Eszelős!
A jövőt csak a múltó idő
fejtheti meg.
Az ólomszürke ködben
számtalan falevél
hull lassan lefelé.
Messziről hallom
a tovaszáguldó lovak
halkuló dobogását,
mintha szüntelen,
időtlen idők óta kopogna.
Tedd a kezed a homlokomra,
Csak a madár türelmetlen már,
kitárt nagy szárnyával
kering a magasban.
Félek megtudni a jövőt,
nem indulok az útra még,
már megpihentem,
erőt adott a sárban fekvés.

2017-07-17

70. UTÓSZÓ

Kedves olvasóm, gratulálok mindazoknak, akik akárcsak egy bőrkerág, átrágták magukat ezen a versözönön.

Akik ismerik jelenlegi írásaimat, tapasztalhatják, hogy eléggé terjengősek és bő folyásúak, de nem mindig volt ez így.

Az újságíró iskolában megtanították, hogy a túl hosszú írásokat elsőként kettő oldalasra kell leredukálni, aztán elegendő fél oldalon megírni, de úgy, hogy minden fontos benne legyen, ilyenek, hogy, ki, mikor, hol, mit csinált, és ez még csak a kezdet.

Később ebből elegendő lett, és megpróbáltam rövid versekben valamit elmondani, hogy azért annak a mondandónak értelme is legyen.

Így és ezért születtek pár soros, pár mondatos verseim, melyekből ízelítőt kaphattak a kedves olvasók.

Nos, ezek a zordnak tűnő szerkesztő hölgyek és urak, mára már emléktáblákká, iskolanevekké és szobrokká szelídültek, őszinte sajnálatomra.

Utca- és intézménynevekké váltak, de én, aki még ismerhettem őket, másképp emlékezem rájuk, érző és alkotó emberként.

Egymástól függetlenül, de mindegyikőjük figyelmeztetett minket, mint megszívlelendőt, hogy egy szabad országban, szabad sajtóban, csak arról szabad írni, amiről szabad, a sajtószabadság jegyében.

A dolgozatok végül is továbbgondolhatóak, és a sorok közti olvasás sem tilos.

Van kettő legrövidebbnek tartott versem, amelyek helyhiány okán nem kerültek bele a kötetbe, de ide okulásképpen leírom őket.

SZINEKVANON... IHLET, ÖTLET...

A másik..

LEGRÖVIDEBB IMA.... ÁMEN DOMINE...

El lehet ilyenekkel játszodozni, azoknak főleg, akiknek van hozzá idegrendszere.

Végül is hálás vagyok mindazoknak, akik végigküszködtek ezt a hetven verset, nagyon jó BELLHARCOSOK, küzdők lehetnek.

Keressék érdeklődéssel a megjelent könyveimet, ez a nyolcadik próbálkozásom a MEK-en.

Kézcsókom a Hölgyeknek, kézfogás az Uraknak.

TISZTELETTEL....

NAGY VENDEL

MAGÁNZÓ...

NYIBA, KÖLTŐK IMÁI DIJJAS ÍRÓ, KÖLTŐ...

ENDE, KONYEC, FIN, END, FINÍTÓ.
VÉGE...